

עוד על גזירת המילה

לכבוד העורך,

הנני מאשר ברוב תודה קבלת גיליון אסיא (עט-פ, טבת תשס"ז).
ושולח לכם מספר הוספות:

בענין מסורת המציצה אבקש להוסיף למש"כ הרב ד"ר מרדכי הלפרין
שליט"א על גזירת המילה.

בקובץ תפארת אירופה¹ מובאת סקירה, על ברית המילה באירופה. הרב
אלכסנדר נמדר שליט"א (מגוטבורג שבשוודיה) מספר (שם): בשוודיה
התעורר הענין בעקבות ברית שערכו לילד מוסלמי בן חמש והילד מת. היות
ובשוודיה העיסוק בעניני הומניזם, ביטחוננו של האזרח וכדומה הוא רב –
עד כדי אובססיה, החליטו שיש לעשות מעשה בכדי לעצור את ה"אנרכיה"
השוררת בתחום זה של הברית-מילה. ובעקבות זאת חוקקו חוק בענין זה.

אמנם, לעת עתה החוק מחייב רק לעשות משיחה לפני הברית, ועריכת
בדיקה, ונוכחות של רופא בעת עריכת הברית. אך הבעיה רק בראשיתה.

לסיכום הוא מביא את המעשה בגמרא² שפעם אחת גזרה מלכות רומי
גזרה על ישראל שלא ימולו את בניהם. מה עשה יהודה בן שמוע וחביריו?
הלכו ונטלו עצה ממטרוניתא אחת (=אשה אצילה רומאית) שכל גדולי רומי
היו מצויין אצלה. אמרה להם ליהודה בן שמוע וחביריו: בואו והפגינו וצעקו
בשווקים וברחובות בלילה. ומפרשים שהטעם שיעצה להם להפגין בלילה,
הוא מפני שהצעקה והבכייה נשמעת אז יותר. הלכו והפגינו בלילה ואמרו: אי
שמים (=למען ה') וכי לא אחיכם אנחנו? וכי לא בני אב אחד אנחנו (=יעקב
אבי האומה הישראלית, ועשו אבי האומה הרומאית אחים היו)? וכי לא בני
אם אחת אנחנו (=רבקה)? כמה נשתנינו מכל אומה ולשון אחרת תחת
ממשלתכם שאתם גוזרין עלינו גזירות קשות? ובעקבות אותה הפגנה ביטלו
הרומאים לאותן גזירות ואותו היום כח באדר עשאוהו החכמים יום טוב.

מציע הרב נמדר: עלינו לצאת מיד, באופן דיפלומטי כמובן, ולהבהיר
לכולם שאנו מבינים היטב את המצב, ושלא תיתכן כל פגיעה בענין זה.
הדבר נוגע לעיקרי הדת לזהותנו, וזוהי הברית בין עם ישראל להקב"ה.

יש לציין גם לספר ברית כרותה לשפתים (הוצאת המחבר, ברוקלין
תשנ"א) שכתב המוהל הרב יונתן בנימין גאלדבערגער העוסק כולו בענין
מציצה בפה. ושומר מצוה לא ידע דבר רע וימשיכו לקיים מצוה גדולה זו
בזמן הזה בשמחה ובטוב לבב בכל פרטיה ורקדוקיה כמו שקיימו אותם
אבותינו ורבותינו בימים ההם.

הרב יצחק יהודה רוזן

מקור: אסיא פא-פב, עמ' 199-200 (2008)

1. תפארת אירופה ח"א, הוצאת מרכז רבני אירופה, תשס"ב עמ' 138-141.
2. ראש השנה יט, א.